

Astrid Søes tale som N.F.S. Grundtvig til Højskolernes årsmøde

Taler

Astrid Søe
foredragsholder, kunstner,
folkeoplyser

Dato

7. maj 2019

Sted

Rødding Højskole

Omstændigheder

Talen er skrevet af Astrid Søe og holdt af samme i rollen som N.F.S. Grundtvig i anledning af højskolernes 175 års jubilæum.

I perioden maj-november 2019 markerede højskolerne, at det var 175 år siden, at den første højskole blev oprettet i Danmark.

175, det er jo ingen alder!

Men..

Far er stolt

Min unge er blevet voksen, umulig, uregerlig, selvrådende, bumset og basker med frihedens vinger.

Hvad er den vel, den gamle skoleform.

Et opkog af åndens maggiterning.

En suppe på en fælles visk

Hvem faen siger nej til natmad?

Ikke den gamle.

Det at drømme om fejlens fristed, om mulighedernes land. Oplysningen til livet.

Det at skabe en forskellighedens slagmark hvor enhver genopstår i egen ord.

Fred er ej det bedste, men at man noget vil.

Man kunne spørge den moderne højskole om den er i pagt med sig selv.

Om den dagligt vågner og påtager sig livets mulighed, dannelsens væsen og frisindets fejmaskine?

Man bør vågne brat i nord og fatte først som sidst at friheden aldrig kommer af sig selv, men er en stedlig kamp, for folket.

Til et folk sig alle høre, som sig regne selv dertil

Kan med kærlighed sig føre, og kan mærke hvad de vil.

Sprog er ikke alt at regne, men at føle hjem og værd

Blive knæsat alle vegne, sådan får man landet kær!

At blive mødt som menneske, ja som menneske først!

Kald det rummelighed, integration, inklusion, fælleskab, samvirke, sameksistens – kald det kærlighed

Man nå aldrig længere end man har drømt som ung!

Således har jeg sagt det og det er tydeligt at det stadig er bevæggrund hos ungdommen.

Drømme er både at række ud, at turde længes, men meget sjældent noget vi egentligt skal indfri.

En drøm er ikke en kontrakt med livet, men et pejlemærke.

Når vi taler sårbare unge på dagens årsmøde da tænker den gamle at det ikke kun er samfundet der har målstyret, håndholdt pædagogik, skærmtid og hastværk

der gør sårbar. Nutiden unge har glemt at drømme livet større end det er. Glemte at læne sig på historien og glemt at myten, fantasiens mulighed. I stedet for pejler de både mod fejl, men også mod det fejlfri. En modkultur.

Det begyndte med at de spurgte: seriøst?

En stille tvivl

Mener de hvad de siger?

Er der nogle fixpunkter tilbage i de "voksne"?

Og det er de frie skolers opgave at give den tro tilbage

Tilliden til livet, fra livet

Oplive – det har vi ikke talt om i dag.

Oplive før vi oplyser!

Tage menneskelivet alvorligt og ville mennesket.

Højskolen er en tumling der har tigget, bedt og fægtet.

Stolpet afsted på tykke ben og bedt sig velkommen i et samfunds afkroge.

Man forstår at der debateres hjemlighed. Det er intet at regne mod hvad den gamle havde tænkt oprindeligt. Én lærer til én elev, det var min tanke. At enhver blev mødt i sit. Man kan nok se at statstilskudet ikke rækker til slige sager og hvem gider vel også alle disse højskolelærere der hele tiden blander sig i opdrag og kultur.

Næ, sagen var og blev at højskoleeleven havde dybde med, en egenart af nysggerigt sind. Således opfyldes enhvers tanke af hverandre, lærd, ledig, længselsfuld, fastlåst, frimodig, målrettet, drømmende, digterisk.

Højskolerammen er en kulturbærer der knytter tråd og tale til, hvor samtalen er forstummet. Danmarks eneste egentlige forsamlingshus hvor enhver frit kan

komme og gå i holdning og også må finde sig i at blive modsagt. Et mødested for forskelligheden, den egentlige demokratiske dannelse.

—

Solen er så "Rødding"

Og statstilskudet småt

Hvorfor skære ned nu, når nu skolen er så hot?

Ånden som en fedekalv, på tilskudsofferbord

Da skal man forskel kende, på Loke og på Thor.

Bær over med den gamle, man er noget oprørt over beskæringen af Højskolerne...

Bæredygtighed er ej blot at overleve, at genbruge, forny, forme nye spor.

Bæredygtighed er, som væredygtighed en naturlig del af det at være menneske.

Der er en særegen form for bæredygtighed som overtrumfer **verdensmål**: det er et **hjertens mål**!

Slig et mål er højskolens.

Højskole er at man vil være hinanden som man er

Det er at man kan bære hinanden som man er.

Tillykke du gamle Højskole

Skål og skide være med det, går det galt så gifter vi os!

Kilde

astridsoe.blog

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Jubilæumstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/astrid-soes-tale-som-grundtvig-til-hojskolernes-arsmode-175-ars-jubilaem>